పరాజిత

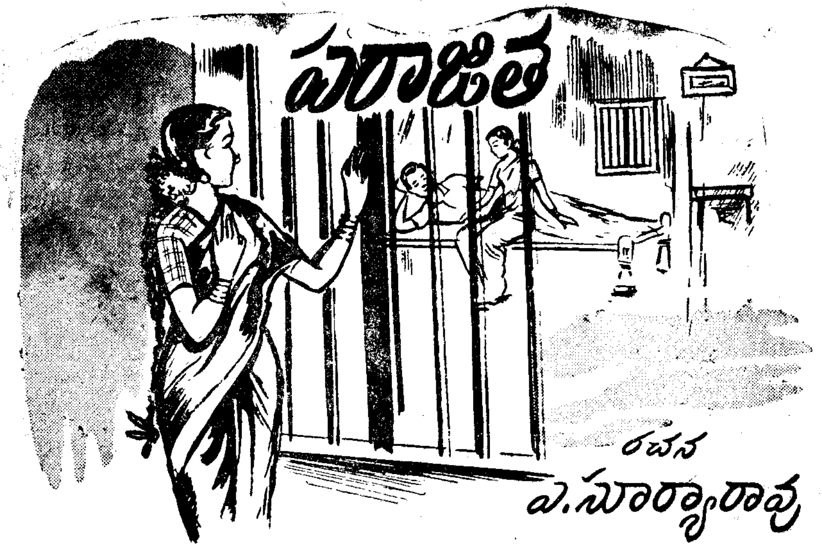

రచన
వి. సూర్యారావు

ప్రపంచంలో సౌందర్యానికిగల ఆకర్షణ దేనికీ లేదు. ఐశ్వర్యం కంటే అందమే గొప్పది. యిది ఒకప్పటి రాజేశ్వరి అభిప్రాయం. యథార్థ ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టే సరికి ఆమె అభిప్రాయం తలక్రిందు లయింది. ఆమె ప్రేమించిన యువకుడొకడు ఆమెను మోసగించి డబ్బు కల మరో యువతిని వివాహం చేసుకున్నాడు. భవిష్య జీవితంలో ఆనందాన్ని అనుభవించ వచ్చునని ఆమె ఇంత కాలం నుంచీ కనిన కలలు చెదిరి పోయాయి. తన కోరికలు తీర్చలేని, తనను సుఖపెట్టలేని ఒక నిర్భాగ్యుణ్ణి ఆమె పెళ్ళి చేసుకో వలిసి వచ్చింది. దానితో ఆమె మైకం పూర్తిగా వదిలి పోయింది. యీ ప్రపంచంలో డబ్బుకు యింతటి మహత్తర శక్తి వుందా అని ఆమె ఆశ్చర్య పోయింది.

డబ్బులేని వాడికి వైరాగ్యం యిట్టే వస్తుంది. నిజానికి రావాలికూడా. 'మంచి పిక్చరు వచ్చింది. వెడదామండీ.' అని రాజేశ్వరి అన్నప్పుడు 'ఛ! ఎందుకొచ్చిన సినిమాలు. డబ్బు దండుగ. వాటి నుంచి తెలుసుకునే దేం వుంటుంది...!' అనే వాడు నారాయణ.

మొదటిలో కష్టంగా వున్నా రాను రాను యీ పరిస్థితులకు ఆమె అలవాటు పడి పోయింది. ఆ సమయంలో ఆమెకు లక్ష్మితో పరిచయం కలిగింది. లక్ష్మి అమ్మగారు బాగా డబ్బుకలవాళ్లు. ఆమె భర్తకూడా నెలకో రెండువందలు సంపాదిస్తాడు. ఆ దంపతులకు రెండేళ్ల కొడుకు మాత్రం వున్నాడు. ఏ విచారం లేకుండా జీవితాలను హాయిగా సాగిస్తున్నారు వాళ్లు. లక్ష్మికి తనకు మధ్య పెద్ద అఖాతం వుందన్న సంగతి రాజేశ్వరికి తెలుసు. లక్ష్మి అనుభవించే ఆనందమయమైన జీవితానికి కనుమూపు మేరలో నిలుచుండ వలసిందే తను. అందుకే రాజేశ్వరి లక్ష్మికి సన్నిహితంగా రాకుండా కొంత

కాలం గడిపింది. కాని యీ పరిస్థితి ఎంతో కాలం కొనసాగ లేదు.

తొలి పరిచయంలోనే లక్ష్మి చాలా మంచిదని తెలుసుకుంది రాజేశ్వరి. ఆ తరవాత ఆమెతో మాట్లాడ్డానికి, ఆమె యింటికి వెళ్లి కాలం గడపడానికి రాజేశ్వరి వెనుకాడ లేదు. అచిర కాలంలోనే వాళ్లిద్దరికీ స్నేహం ఏర్పడింది—లక్ష్మి యిల్లు విలువైన వస్తువులతో, చక్కని అలంకరణలతో కల కల లాడుతూ వుంటుంది. తన యిల్లు మాత్రం కాంతి విహీనంగా వెల వెల పోతూ వుంటుంది. ఆమె రోజులో ఎక్కువ సమయం లక్ష్మి యింట్లోనే గడుపుతూ వుండేది. రేడియో వేసుకొని పాటలు వింటూ కుర్రాడితో ఆడుకుంటూ వుండే వారు. బీచికి, సినిమాలకు వెళ్ళే వారు. తనకు తెలియకుండానే విలాస జీవితం వైపు నడవ సాగింది రాజేశ్వరి. యీ విషయాన్ని మొదట కనిపెట్టినవాడు ఆమె భర్త. అయినా ఆమెకు ఎదురు చెప్పడానికి అతను సాహసించ లేదు.

తన సరదాల కోసం లక్ష్మిచేత డబ్బు ఖర్చు పెట్టించడం రాజేశ్వరికి లోలోపల కష్టంగా వుండేది. లక్ష్మికి మాత్రం అటువంటి విచక్షణ ఏమీ వున్నట్లు కనిపించదు. లక్ష్మి భర్త చలం చాలా మంచివాడు. అతను ఆమె యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా నడవడు. లక్ష్మి ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినా అతనేం చిరాకు పడడు. భార్య స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డురాని అటువంటి మగ వాళ్ళంటేనే రాజేశ్వరికి యిష్టం. భర్తయినా భార్య అయినా, ఎవరి వ్యక్తిత్వం వాళ్ళది. ఒకరి అభిప్రాయాలమీద ఒకరు దాడి చెయ్యకూడదని ఆమె ఉద్దేశం. మొత్తానికి రాజేశ్వరికి నచ్చిన సుగుణాలు చలంలో చాలా వున్నాయి. అటువంటి భర్త దొరకడం నిజంగా లక్ష్మి అదృష్టం.

నిష్పాక్షికంగా చెప్పాలంటే లక్ష్మి చలానికి తగిన భార్య కాదు. చలం సన్నంగా, పొడవుగా, అందంగా వుంటాడు. అతని కళ్ళు ఎప్పుడూ దేనినో అన్వేషిస్తున్నట్లు కొంటెగా చూపులను విసురుతూ వుంటాయి. అతని ముఖంలో ఉత్సాహం తొణికిస లాడుతూ వుంటుంది. అతని కంఠ స్వరంలో ఆకర్షణ వుంది. లక్ష్మి ముఖంలో ఆకర్షణ చాలా తక్కువ. ఆమె కళ్లు చిన్నవి. ఒక కాన్పుకే ఆమెలో యౌవనం సడలి పోయిన చిహ్నాలు కనిపించ సాగినై. రూపం చక్కనిది కాక పోయినా ఆమె మనసు మంచిది. సాధారణంగా భార్యాభర్తలు యిద్దరూ అందమైన వాళ్లై వుండరు. ఉదాహరణ కోసం ఎక్కడికో దూరంగా వెళ్ళడం దేనికి? తన భర్త తనకు తగిన వాడేనా? యీ ప్రశ్నకు తనలో తాను నవ్వుకుంది రాజేశ్వరి.

చలం రోజంతా వూళ్లో తిరుగుతూ వుంటాడు. ఏ రాత్రి 10 గంటలకో యిల్లు చేరుకుంటాడు. ఒకోరాత్రి రాడు కూడా. అయినా లక్ష్మి అతనిని మందలించినట్టు కనిపించదు. అదే తనైతే చెవి మెలేసి యింట్లో కూర్చోబెట్టేది. యింత కాలం నుంచీ తను లక్ష్మితో స్నేహంగా వున్నా తనకు చలం కనిపించిన సమయాలను వేళ్ళపై లెఖ్ఖించ వచ్చు. సాధారణంగా మగ వాళ్ళలో ఎక్కువ మంది తనకేసి రెప్ప వెయ్యకుండా

చూస్తూ వుండడం రాజేశ్వరి చాలా సార్లు కనిపెట్టింది. కాని చలం మాత్రం ఆమెకేసి నిర్లక్ష్యంగా చూసి తిరిగి తన పనిలోనిమగ్నమయ్యేవాడు. అతను సౌందర్యారాధకుడు కాక పోయి అయినా వుండాలి, లేదా గర్విష్టి అయినా అయి వుండాలి అనుకొంది రాజేశ్వరి.

రాజేశ్వరి జీవితంలో అన్నీ పరాజయాలే! ఆమె మనసారా ప్రేమించిన యువకుడు మోసగించాడు. పరదాలను తీర్చగల ధనవంతుడైన భర్త దొరకలేదు. పోనీ దొరికిన భర్తయినా అందగాడా అంటే అదీ కాదు. అతనితో కలిసి ఎక్కడికి వెళ్ళడానికి ఆమె యిష్టపడేది కాదు. యింట్లోనే వుండి హాయిగా కాలం గడపడానికి రేడియో లేదు. సినిమాలకు, నాటకాలకు వెళ్లాలంటే డబ్బులేదు. చివరకు కట్టుకోడానికి తనకు తగిన చీరలైనా లేవు. ఆమెలోని నిస్పృహను, విషాదాన్ని లక్ష్మి స్నేహం చాలా వరకూ దూరం చేసింది.

లక్ష్మి మాట కాదనలేక రాజేశ్వరి ఆమెతో ఆ రోజు సినిమాకు వెళ్ళడానికి ఒప్పుకొంది. కాని కట్టుకోడానికి సరైన చీర ఆ సమయానికి లేదు. ఈ విషయాన్ని లక్ష్మి గ్రహించింది.

'నా దగ్గర సందేహిస్తావెందుకు రాజేశ్వరీ! మనం యిద్దరం యింత కాలం నుంచీ కలసి మెలసివున్నా నువ్వు నన్ను అర్థం చేసుకున్నట్లు కనిపించదు.'

లక్ష్మి తన చీరలలో మంచి సిల్కు చీర ఒకటి తీసి రాజేశ్వరికి యిచ్చింది. రాజేశ్వరి వద్దని ఎంత చెప్పినా లక్ష్మి అంగీకరించ లేదు. పైగా తన నెక్లేసు కూడా ఆమెకు యిచ్చింది.

'యీ రోజు నిన్ను చూసి అందరూ ఆశ్చర్య పోవాలి. నువ్వు ముస్తాబవుతూ వుండు. యీ లోగా నేను స్నానంచేసి వస్తాను.' ఆమె జవాబుకు ఎదురు చూడకుండా లక్ష్మి బాత్ రూమ్ వైపు వెళ్ళి పోయింది.

రాజేశ్వరి చీరను పరిశీలనగా చూసింది. దాని ఖరీదు కనీసం వంద రూపాయలైనా వుంటుంది. అటువంటి చీర తనకు ఒకటి వుంటే ఎంత బాగుంటుంది? చీర కట్టుకొని అద్దంలో చూసుకొంది, నెక్లేసు వేసుకొంది. యీసారి తనరూపం తనకే వింతగా కనిపిస్తోంది. యీనూతనాలంకరణ తనలో దాగివున్న సౌందర్యాన్ని పైకితీసుకువచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. యీ సమయంలో గది బయట తనకు చిరపరచితమైన బూటు చప్పుడు వినిపించింది. చలం ఆకస్మికంగా గదిలో ప్రవేశించాడు.

'ఎక్కడికి లక్ష్మి ప్రయాణం?' అంటూ అతను ఆమె రెండు భుజాలను పట్టుకొని ఆమెను తన వైపు తిప్పుకున్నాడు. ఆమె ముఖం చూడగానే అతను ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినవాడిలా 'సారీ! పొరబాటు' అని రెప్పపాటు కాలంలో గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళి పోయాడు చలం...

ఏమిటిది?...ఆమె యింకా ఆశ్చర్యాన్నుంచి తేరుకోక ముందే 'ఏం? యింకా నువ్వు తయారు కాలేదా?' అంటూ లక్ష్మి గదిలో అడుగు పెట్టింది.

ఆమె తడబడుతూ 'ఆఁ. అయిపోయింది. యిక నా ఆలస్యం లేదు.' అన్నది.

'అయితే వేగం వెళ్ళి మీ ఆయనకు చెప్పిరా! పోదాం!' అంది లక్ష్మి.

తన గదిలో అడుగు పెడుతున్న రాజేశ్వరికేసి ఆమె భర్త 'అవునా? కాదా?' అన్నట్లు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

'లక్ష్మితో పిక్చరుకు వెడుతున్నానండి!' అంది ఆమె.

'యీ వేషం యేమిటి ?' అన్నాడు నారాయణ.

'ఏం లేదు. నా చీరలు లేవంటే లక్ష్మి బలవంతంగా తన చీర యిచ్చింది.'

'సరే! అయితే వెళ్లు!' అన్నాడు నారాయణ.

థియేటరు జనంతో నిండి పోయింది. లైట్లు ఆరిపోయినై. సినిమా ప్రారంభమయింది. రాజేశ్వరి ఏకాగ్రతతో చిత్రాన్ని చూడలేక పోతోంది. ఆమె మస్తిష్కంలో రకరకాల ఆలోచనలు పరుగు లెత్తుతున్నై. చలం తనను తెలిసి పట్టుకున్నాడా? తెలియక పట్టుకున్నాడా? లక్ష్మి చీర తను కట్టుకున్నందువల్ల ఆ మసక వెలుతురులో తనను గుర్తించలేక పోయాడా? తెలియక పొరబాటున తనమీద అతను చెయ్యి వేశాడన్న ఆలోచన ఆమెకు సంతృప్తికరంగా లేదు. తను లక్ష్మి కంటే పుష్టిగా, పొడవుగా వుంటుంది. చూపు సరిగా ఆనుతున్న ప్రతి వాడికీ యీ విభేదం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. అయితే చలం ఎటువంటి మనిషి? తనను ఐచ్ఛికంగానే అతను తాకి వుండాలి. ఆ స్పర్శకు తనలో విద్యుత్తు ప్రవహించింది. కాని తను అతని కళ్ళల్లోకి చూసిన వెంటనే అతను వణికాడెందుకు? నిజంగా పొరబాటుగానే అతను అట్లా ప్రవర్తించాడేమో! పొరబాటుగానే అలా జరిగితే మరేం ప్రమాదం లేదు, అతనే కాని ఆ సమయంలో మరి కొంత సాహసించి తననేమైనా చేస్తే, ఆ పరిస్థితిలో తనులొంగి పోవలిసి వుండేది. అతను నిగ్రహంతో అలా పోవడం చాలా మంచిదే అయింది. లేక పోతే లక్ష్మి వంటి స్నేహితురాలికి ద్రోహం చేసినందుకు తను శాశ్వతంగా దుఃఖించవలసి వచ్చేది. ఈ సంఘటనను యిక మరిచి పోవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా ఆమె మరిచి పోలేక పోతోంది. ఆ స్పర్శ ఆమెలో నిద్రాణమైవున్న తీయని అనుభూతులను మేల్కొలిపింది. చాలా కాలం క్రితం తను ప్రేమించిన యువకుడు తనను తొలిసారిగా స్పర్శించినప్పుడు యిటువంటి అనుభూతి కలిగింది. నేటి సంఘటనతో ఆమెతిరిగి నవయవ్వన ప్రాంగణంలో అడుగుపెట్టినట్లు తలచింది.

రోజులు దొర్లి పోతున్నాయి. రాజేశ్వరికి లక్ష్మితో స్నేహం మరింత గాఢమయింది. ఆమె యెప్పుడూ లక్ష్మి యింట్లో వుండడానికే ప్రయత్నిస్తోంది. పట్నాలలో ఒకే యింట్లో నివసించే స్త్రీలు స్నేహంగా వుండడం సహజం అనుకున్నాడు నారాయణ. పగలంతా ఇక్కడ వుండడమే కాక రాత్రి పది గంటల వరకూ కూడా రాజేశ్వరి లక్ష్మి యింట్లో వుండడం నారాయణకు కొంచెం కష్టంగానే వుంది. అయినా అతను పైకి ఏమీ అనలేక పోయాడు.

ఈ సంఘటన జరిగిన తరవాత చలం చూపులలో మార్పు కనిపించింది రాజేశ్వరికి. 'మన యిద్దరి మధ్యా లోతైన రహస్యం ఒకటి దాగివుంది సుమీ' అని ఆమెను హెచ్చరిస్తున్నట్లుండేవి అతని చూపులు. ఆ చూపులకు తోడు అతని పెదవులపై చిరునవ్వు కూడా కనిపిస్తూ

వుండేది. లక్ష్మి పెరడులో వున్నప్పుడు అతను తన సమీపానికి ఏదో నెపంతో రావడానికి వెనుకాడేవాడు కాదు. తను ఆ రోజే లక్ష్మితో జరిగిన సంఘటన చెప్పి వుంటే యితను యింత చెలరేగి వుండేవాడు కాదు-అనుకొంది రాజేశ్వరి. ఒకవేళ తనకు తెలియకుండా తన మనసు కూడా అటువైపు లాగుతోందా? అని సందేహించింది. ఏది ఏమైనా లక్ష్మితో తన స్నేహం ముఖ్యం. అది చెడి పోకూడదు.

ఒకనాడు లక్ష్మి ఆకస్మికంగా పుట్టింటికి వెళ్ళవలిసి వచ్చింది. ఆమె రాజేశ్వరికి అన్నీ అప్పగింతలు పెట్టింది. చలానికి ఏమైనా అవసరమయితే పని మనిషితో పంపిస్తూ వుండమని, వారం రోజులలో తిరిగి వస్తానని చెప్పి లక్ష్మి బండి యెక్కింది.

లక్ష్మి వెళ్ళిన తరవాత రాజేశ్వరికి అసలు కాలక్షేపం అవడం లేదు. ఒంటరిగా కూర్చోవలిసి వస్తోంది. కొంతసేపు చదువుకుంటోంది. కొంతసేపు యింటి పనులు చూసుకుంటోంది. ఎంత ప్రయత్నించినా కాలం గడవడం లేదు. యిది వరకు లక్ష్మి యింటికి వెడుతుంటే చలం కనిపిస్తూ వుండేవాడు. యీసారి అతనిని చూడడానికికూడా అవకాశం లేదు. వాళ్ల పని మనిషితో మాత్రం నీళ్లుకాచి పంపిస్తోంది. అతని ముఖం యీ రెండు రోజుల నుంచీ ఒక సారైనా చూడ లేదు. ఏం? చూడక పోతే కొంప మునిగి పోయిందేమిటి? అతని గురించి అసలు వూహించనే కూడదు-అని నిశ్చయించుకొంది రాజేశ్వరి. ఆ సాయంత్రం భర్త ఆఫీసు నుంచి రాగానే 'ఏం తోచడం లేదండి. యివేళ ఏదైనా పిక్చరుకు వెడదాం.' అంది.

చాలా కాలానికి ఆమె తనను కోరిన కోరిక తీర్చక పోతే బాగా వుండదను కున్నాడో ఏమో, అతను ప్రయాణమయ్యాడు. భర్తతో కలిసి సినిమా చూడడానికి అయిష్టపడుతూనే ఆమె అతని ప్రక్కను కూర్చుంది. మూడు గంటలైనా హాయిగా గడపవొచ్చు అనుకొంది. కొత్తగా విడుదలైన చిత్రమేమో హాలు నిండా జనం క్రిక్కిరిసి వున్నారు. తమ వెనుకవరుసలో కొందరు బాక్సులలో కూర్చుని వున్నారు. వాళ్లకేసి చూసింది రాజేశ్వరి. చక్కగా అలంకరించుకున్న స్త్రీలు తమ భర్తల ప్రక్కను కూర్చుని వున్నారు. వాళ్లెంత అదృష్టవంతులు! ఆమె చూపులు చివరను కూర్చున్న యిద్దరు స్త్రీపురుషులమీద వాలి అక్కడే ఆగిపోయినై. పొరబాటేమో అనుకొని ఆమె మరింత పరిశీలనగా చూసింది. ఏమీ సందేహం లేదు. అతను చలం! ఆ ప్రక్కనున్న ఆమె ఎవరు? భార్యను పుట్టింటికి పంపించి అతను యిక్కడ 'నాటకం'ఆడుతున్నాడా? యింతకాలం నుంచీ అతను ఎంతో బుద్ధిమంతుడను కుంటోంది. లక్ష్మి దగ్గర వినయ విధేయతలతో ఎంత అమాయకునివలె ప్రవర్తిస్తాడు! అంతా నటనేనా? లైట్లు ఆరి పోయినై. పిక్చరు ప్రారంభమయింది.

ఆ మర్నాడు రాజేశ్వరి పని మనిషి నడిగింది. 'ఏమే! అయ్యగారు రోజూ సరిగా యింటికి వస్తున్నారా?' అని.

'దీపాలు పెట్టిన తరవాత అసలు యిల్లు కనలడమ్మా!' అంది అది ఎంతో తెలిసిన దానిలా.

'ఊహూ! అలాగేం? పోనీ పగలైనా యిల్లు కదులు తారా?' అంది హేళనగా.

'పది దాటాక యింట్లో వుండరమ్మా!'

'యిప్పుడు యింట్లో లేరా?'

'లేరండి. ఆఫీసుకు వెళ్ళి పోయారు.' ఒక క్షణం ఆగి 'అయ్యగారు మీ గురించి అడిగేరండి.' అంది అతి సామాన్యమైన విషయంలా.

'ఏమడిగారు?' అంది ఆత్రుతగా రాజేశ్వరి. 'నేను లేనప్పుడు ఆవిడ యెప్పుడైనా యిక్కడకు వస్తారా?' అని అడిగేరండి.'

'నువ్వేం చెప్పావు?'

'అసలు రానే రారని చెప్పానండి.'

'అబద్ధం ఎందుకు చెప్పావు? నేను రోజుకోసారి వచ్చి చూడడం లేదూ?' అంది కోపాన్ని నటిస్తూ రాజేశ్వరి.

'అవుననుకోండి. అయినా ఆడవాళ్ళ గొడవలన్నీ ఆయనకెందుకు చెప్పండి?' అంది పని మనిషి.

'నువ్వు భలే మనిషివే!' ప్రశంసించింది రాజేశ్వరి.

యిద్దరూ మాట్లాడుతూ లక్ష్మి యింట్లో ప్రవేశించారు.

'యిక నేను వెళతానమ్మా!' అంది పని మనిషి.

'సరే! వెళ్లు! సాయంత్రం వేగంరా!' అని ఆమెను వెళ్ళనిచ్చి తలుపు గడియ వేసింది. రేడియో వేసి సోఫాలో పడుకొంది. రేడియో శ్రావ్యంగా పాడుతోంది. ఈ యింటిలో వాతావరణం ఎంత హాయిగా ప్రశాంతంగా వుంటుంది! తిన్నగా నిలువుటద్దంలో తన ప్రతిబింబం కనిపిస్తోంది. పడుకునివున్న తన శరీరపు వంపులు శిల్పి చెక్కిన శిల్పంలా తనకే వింతగా కనిపిస్తున్నై. ఆమె మనసు తేలిక అయింది. మధురమైన సంగీత తరంగాలు ఆమెను 'జో' కొడుతున్నాయి. కను రెప్పలు బరువుగా మూత పడుతున్నాయి. నిలువుటద్దంలో మసకగా ఆమెకు మరో రూపం కనిపించింది. కళ్లు తెరిచే ఆమె కలకంటున్నది. లేక పోతే అన్ని తలుపులు మూసివున్న ఈ యింట్లోకి ఎవరు రాగలరు? అద్దంలోని మగ రూపం కదిలింది. ఆమె ముంగురులపై చలిస్తున్న వేళ్ళు వాలినై. ఆమె ఉలికిపడి ముఖం పైకెత్తిచూసింది. చలం చిరునవ్వుతో తన ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు. ఆమె చివాలున లేచి నుంచుంది. ఆమె శరీరం కంపిస్తోంది.

'మీరుయింట్లోనేవున్నారా! ఆఫీసుకు వెళ్ళి పోయారని చెప్పిందే!' అంది అతని ముఖంలోకి తీక్షణంగా చూస్తూ. ఆమె ముఖంలోని తీక్షణతను చూసి అతను కొంచెం వెనకడుగు వెయ్యవలసి వచ్చింది.

'నేనేఅలాచెప్పమన్నాను.'అన్నాడు చలం.

'అంటే మీ ఉద్దేశం?' కోపంతో ప్రశ్నించింది.

'నా ఉద్దేశం స్ఫటికంలా స్వచ్ఛంగా తెలుస్తూనే వుంది.' అన్నాడు చలం చిరునవ్వుతో.

ఎక్కడో మొండి ఘటంలా వున్నాడనుకొంది రాజేశ్వరి. యిటు వంటప్పుడు మెత్తబడితే తను శాశ్వితంగా దుఃఖించవలసి వస్తుంది.

'నా దగ్గర అటువంటి వ్యవహారాలేం సాగవు. కొంచెం మర్యాదగా ప్రవర్తించండి.' అంది సీరియస్‌గా.

'రాజేశ్వరీ! నువ్వు నమ్మి నమ్మకపో. ఆ రోజున నేను పొరబాటున నీ మీద చెయ్యి వేశాను. నువ్వేం గొడవ చేస్తావో అని చాలా భయపడ్డాను. ఆ రోజు నుంచీ నా మనసు కలగి పోయింది. నిన్ను వూహించని క్షణం లేదంటే నమ్ము!—యింత కంటే మంచి అవకాశం దొరకదు. కాస్త దయ చూపించు!' ఆమె రెండు చేతులూ తన చేతులలోకి తీసుకుంటూ ప్రాధేయ పూర్వకంగా అడిగేడు చలం.

యిలాంటి విషయాలలో యితను చాలా ఆరిందాలా కనిపిస్తున్నాడు. కాని తను మాత్రం తీసి పోయిందా యేం? ఆడది మెత్తబడితే మగవా డెలా ప్రవర్తిస్తాడో ఆమెకు తెలుసు.

ఆమె వెంటనే తన చేతులను అతని చేతుల నుంచి వదిలించుకొని 'మీరు యిటువంటిమనుషులని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు. లక్ష్మి లేని సమయంలో మీరిలా చెయ్యడం నాకేం నచ్చ లేదు. మీలాగా నేనింకా బరి తెగలేదు. నాస్నేహితురాలికి నేను ద్రోహం చెయ్యలేను. తప్పుకోండి. నేను వెళ్ళిపోతాను.' అంది తీక్షణంగా.

అయినా అతనేం చలించ లేదు. దృఢ నిశ్చయంతో యిలా అన్నాడు. 'యింత వరకూ వచ్చిన తరవాత వెన కడుగువేస్తాననుకోకు. ఏమైనా సరే యీరోజుతో అటో యిటో తేలిపోవలసిందే! నీకోసం ఎంతటి సాహసానికైనా సిద్ధమవుతాను. స్నేహం, ద్రోహం అంటూ ఏవో శుష్క సిద్ధాంతాలను పట్టుకొని వేళ్ళాడుతూ యీ సదవకాశాన్ని పాడుచెయ్యకు రాజేశ్వరీ!' ఆమె రెండు భుజాలను తన చేతులతో పట్టుకొని ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు చలం. భుజం మీది చేతులను ఉపేక్షిస్తే, అవి ఏం చేస్తాయో ఆమెకు తెలుసు. ఆమె యీసారి మృదువుగా అతని చేతులను తన భుజాలమీది నుంచి తొలగించింది. యిక అతనిని మంచి మాటలతో దారికి తీసుకు రావడం కష్టమని ఆమె గ్రహించింది.

అతని ముఖంలోకి చిరునవ్వుతో చూస్తూ—

'నా కోసం ఎటువంటి సాహసమైనా చేస్తారేం?' అంది.

దానితో అతను తలక్రిందు లయ్యాడు.

'ఆ విషయంలో నీకేమైనా సందేహం వుందా?' తన రెండు చేతులతోను ఆమెను దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు. ఆమె వెంటనే తప్పించుకొంది.

'యిన్నాళ్ళకు మిమ్మల్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగాను. యిక ఫరవాలేదు. మన యిష్టం.... నేను రాత్రి సరిగా 11 గంటలకు వస్తాను. తలుపు తెరచి వుంచండి.' ఆమె చివాలున అతనిని తప్పించుకొని వెళ్ళి పోయింది.

తన గదిలో కూర్చుని ఒక దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచింది రాజేశ్వరి. తను ఎంతటి ప్రమాదం నుంచి తప్పించుకొంది! తనను తన స్వంత చెల్లెలులా చూసుకొనే లక్ష్మికి తను ఎన్నడూ ద్రోహం చెయ్యలేదు.

ఆ రాత్రి సరిగా 11 గంటలకు మధ్య తలుపు పెద్ద చప్పుడుతో తెరవబడడం ఆమెవిని నవ్వుకొంది. పాపం! తెల్లవార్లూ జాగారం చేస్తాడు కాబోలు అనుకుంది. యీ సారి చలానికి తన మీద చాలా

కోపం వస్తుంది. లక్ష్మిలేని యీ సమయంలో అత నేసాహసానికైనా ఒడిగట్టవచ్చు. అయితే తనేం చెయ్యాలి! ఆమె బుర్రలో ఒక ఆలోచన మెరుపులా మెరిసింది.

'ఏమండీ! రేపు ఉదయం మా అమ్మగారింటికి వెడతాను.' అంది రాజేశ్వరి భర్తతో.

'ఏం? ఎందుకు?' అన్నాడు నారాయణ.

'ఏమీ లేదండీ. మా వాళ్లను చూసి చాలాకాలం అయింది. వెళ్ళి నాలుగు రోజులు వుండి వస్తాను.' అంది.

'సరే! నీ యిష్టం! వెడితే వెళ్లు!'' అన్నాడు నారాయణ.

ఆ రోజు సాయంకాలానికి రాజేశ్వరి అమ్మ గారిల్లు చేరుకొంది. రాజేశ్వరి ఆకస్మికంగా రావడం యింట్లో వాళ్ళెవరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు. ఆమె ఎప్పుడు వచ్చినా అలాగే వస్తుంది. యీ మధ్య కొంచెం రాకపోకలు తగ్గించింది. కాని యిదివరకు భర్తతో చీటికి మాటికి చిలిపి కజ్జాలుపెట్టుకొని పుట్టింటికి వస్తూ వుండేది. కుశల ప్రశ్నలు, పరామర్శలు అన్నీ అయిన తరవాత స్నానం చేసి కూర్చుంది. ఆమె వచ్చి గంటయింది. యింట్లో వాళ్లంతా కనిపించారు. కాని ఆమె చెల్లెలు మాత్రం కనిపించలేదు.

'యమున కనిపించదేం?' తల్లిని అడిగింది రాజేశ్వరి.

'చదువు కొనడానికి వెళ్ళింది.' అని చెప్పి తల్లి తనపనిలో నిమగ్నమయింది.

అయితే యమున కూడా అచ్యుతం దగ్గరకువెళ్ళి చదువు కుంటోందా? తన చెల్లెలు కూడా తను నడిచిన దారిలోనే నడుస్తోందా? తనలో అప్పుడు వుండే చెడ్డ గుణాలన్నీ యమునకు అలవడుతున్నాయా? అలా జరగడానికి వీల్లేదు. ఆమె కింకా లోకానుభవం లేదు. సాధారణంగా ఆడపిల్లలు యీ వయసులోనే తప్పటడుగులు వేస్తూ వుంటారు.

ఆమెకు దూరాన్నుంచి వస్తున్న యమున కనిపించింది. తను మునుపుచూసినప్పటికీ యిప్పటికీ ఆమెలో బాగా మార్పు కలిగింది. యౌవన శోభ నిండు గర్వంతో ఆమెలో తొణికిసలాడుతోంది.

'ఎంత సేపయిందే అక్కా నువ్వు వచ్చి?' అంది సంతోషంతో యమున.

'గంటయింది. ఎక్కడికి వెళ్ళావు నువ్వు?' తిరిగి ప్రశ్నించింది రాజేశ్వరి.

'చదువు కోడానికి'

'నువ్వు చదువు కుందుకే వెళ్లావా?' సీరియస్‌గా అడిగింది రాజేశ్వరి.

ఆ ప్రశ్న వేసిన తీరుచూసి చకితురాలయింది యమున.

'చదువు కోడానికి అక్కడికీ యిక్కడికీ వెళ్ళడం ఏమీ మంచిదికాదు. నీ అంతట నువ్వు చదువుకో!' అని హెచ్చరించింది రాజేశ్వరి.

తన అక్క వచ్చీ రావడంతోనే తనమీద యీ విధంగా దండయాత్ర ప్రారంభించిం దేమిటా అని ఆశ్చర్యపోతూ లోనికి వెళ్ళింది యమున.

రాజేశ్వరి పుట్టింటిలో అప్పటికీ యిప్పటికీ ఏం మార్పు కనిపించ లేదు. దరిద్రదేవత యింకా తాండవ మాడుతూనే వుంది. తన తండ్రి గుమాస్తాగా అహోరాత్రాలు శ్రమ పడుతూనే

వున్నాడు. ఆయన 20 ఏళ్ళ సర్వీసులోను కానీ మిగిల్చిన నెల ఒకటీ లేదు. ఆయన దరిద్రుడైనందువల్లనే కదా తను యిన్ని కష్టాలను అనుభవించ వలసి వస్తున్నది! ఆయనకే డబ్బు వుంటే తనకు నచ్చిన వరుణ్ని కట్నం యిచ్చికొని పెట్టి వుండేవాడు. యమునకు కూడా మంచి సంబంధం చూసి యీ సరికి వివాహం చేసి వుండేవాడు. తను ఎక్కడికి వెళ్లినా ఏవో సమస్యలు తనను వెన్నాడుతూనే వున్నాయి. ఐతే యిక్కడి సమస్యలు వేరు.

ఆ మర్నాటి సాయంత్రం కూడా యమున చదువుకోడానికి వెళ్లిపోయింది. ఆమె శ్రద్ధగా చదువుకోడానికి వెళ్ళడంలో గల ఆంతర్యం రాజేశ్వరికి తెలుసు. ఆమె కూడా ఒకప్పుడు అలా వెడుతూ వుండేది. పుస్తకంలో ముఖాన్ని దాచుకొని దొంగతనంగా అచ్యుతం చిలిపి కళ్ళలోకి చూస్తూ వుండేది. అతని కళ్ళలోని ఆకర్షణకు ఆమె లొంగిపోయింది. నిత్యం అతనితోనే వుంటూ అతని ఒడిలో తల పెట్టుకొని పడుకోడానికి ఉవ్విళ్ళూరేది. అది నవ యౌవనంలోని తొలి వలపు. అది అలా అనిపిస్తుందేమో! యిప్పుడు తనలో ఆ ఉద్రేకం అంతా చల్లారిపోయింది ... అచ్యుతం ముసలి తల్లి ఎప్పుడూ ఏదో మూలను కూర్చునేది. ఆమెకు తమ విషయం అసలు తెలియదు. తీరా పెళ్ళి సమస్య వచ్చేసరికి కట్నం లేకపోతే వీల్లేదని ఆమె పట్టు పట్టింది. అప్పుడు అచ్యుతమే కనక తల్లికి ఎదురు తిరిగి తనను వివాహం చేసుకొని వుంటే, తన జీవితం మరోదారిని నడిచి వుండేది. కాని అచ్యుతం స్వార్థపరుడు. డబ్బు కాంక్షించి మరో సంబంధం చేసుకున్నాడు.

అప్పుడు అతను అవివాహితుడు గనక తను అతనితో ఆ రోజులలో స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించేది. అతను యిప్పుడు వివాహితుడు.యిది తెలిసికూడా యమున అతనితో స్నేహం చెయ్యడం రాజేశ్వరికి మరింత బాధాకరంగా వుంది. తనలాగే యమున కూడా నడుచుకుంటోందని ఎందుకనుకోవాలి? ఆమె సద్బుద్ధితో కేవలం చదువుకోడానికే వెడుతోందేమో! అయినా తను ఒకసారి పరీక్షించడం మంచిది.

ఆమె తన సందేహం తీర్చుకోవడం కోసం లేచింది. పక్క యింట్లో అడుగు పెట్టింది వసారాలో ఎవరూ లేరు. గదిలోంచి యిద్దరు యువతీ యువకుల నవ్వులు వినిపిస్తున్నయ్. ఆ రెండు కంఠాలు ఆమెకు పరిచితమైనవే. గదితలుపులు తెరచే వున్నాయి. గది ముందు నిలబడింది. ఎలక్ట్రిక్ దీపపు కాంతిలో గది పూర్తిగా కనిపిస్తోంది. ఆ గదిలో ఏం మార్పులేదు. యమున అచ్యుతం చెరో కుర్చీలోను దూరంగా కూర్చునివున్నారు. మాట్లాడుకుంటూ మధ్య మధ్య ఒకరికేసి ఒకరు చిలిపిగా చూసుకుంటున్నారు. వాళ్ళు తన రాకను గమనించ లేదు. వాళ్ల చూపులలోని భావం రాజేశ్వరికి తెలుసు. వాళ్లు కూర్చున్న తీరును బట్టి పరిస్థితి యింకా శ్రుతి మించలేదని తెలుసుకొంది. సరిగా సమయానికి తను పుట్టింటికి వచ్చినందుకు ఆమె సంతోషించింది. ఎలాగైనా విశ్వప్రయత్నం చేసి యమునను యీ ఆపద నుంచి రక్షించాలి...రాజేశ్వరి నిశ్శబ్దంగా అక్కడి నుంచి కదిలి వెళ్లిపోయింది.

ఆమె ఆ రాత్రి దీర్ఘంగా ఆలోచించి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చింది. ఆ మర్నాడు సరిగా యమున వెళ్ళే సమయానికే రాజేశ్వరి చక్కగా ముస్తాబై పక్కయింటికి వెళ్ళింది. అడుగుల సవ్వడికి అచ్యుతం తల ఎత్తి చూశాడు. యమునకు బదులు రాజేశ్వరి తిన్నగా నుంచుని వుండడం అతనికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. రాజేశ్వరి పెళ్ళి అయిన తరవాత తనకు కనిపించడం యిదే మొదటిసారి. రాజేశ్వరి అమ్మగారింటికి వచ్చిందని వినడమే కాని అత నెప్పుడూ చూడలేదు. ఒకే యింట్లో వున్నప్పటికీ ఆమె తనకుకనిపించడం లేదంటే ఆమెకు తనమీద గాఢమైన కోపం ఉండి వుండాలి అనుకునేవాడు అచ్యుతం.

'రాజేశ్వరీ!' అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

'ఏం? ఆనవాలు తెలియడం లేదా?' అంది హేళనగా.

'చాలా మారిపోయావు రాజేశ్వరీ, మునుపటికంటే బాగా చిక్కిపోయావు. మీ అత్త వారింట్లో నాకు అన్ని సౌకర్యాలు బాగా జరుగుతున్నాయా?'

'దరిద్రులకు సౌకర్యాలు కూడానా? ఆత్మ సంతృప్తే ఒక పెద్ద సౌకర్యం'

'యింత కాలానికి తిరిగి నిన్ను చూడగలిగినందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది రాజేశ్వరీ!'

'నన్ను చూస్తే నీకు చాలా సంతోషంగా వుంది. కాని నిన్ను చూస్తుంటే నాకు చాలా విచారం కలుగుతోంది.'

'అవును! అది నాకు తెలుసు!'

'తెలిసివుండే కదూ నిర్దాక్షిణ్యంగా నువ్వు నా గొంతు నులిమావు?'

'పొరబాట్లు చెయ్యడం—చేసిన పొరబాట్లకు చింతిస్తూ వుండడం మానవ నైజం - నీకు నేను చాలా ద్రోహం చేశాను రాజేశ్వరీ! పరిస్థితులకు తల వంచి - నిన్ను కాదని - మరొకామెను పెళ్ళి చేసుకొన్నాను. అందుకు తగిన ఫలితాన్ని యిప్పుడు అనుభవిస్తున్నాను.''

'ఏం? ఏం జరిగింది?'

'ఆమెకూ నాకూ పడలేదు. ఆమె ఎప్పుడూ అమ్మగారి యింటి దగ్గర. నేను యిక్కడ.'

తనను మోసగించినందుకు యితనికి తగిన శాస్తి జరిగింది అనుకొన్నది రాజేశ్వరి.

'ఆమె నువ్వు తిరిగి కలుసుకునేందుకు అవకాశాలు లేవా?'

'లేవు. మేం యిక శాశ్వతంగా విడిపోయినట్లే!'

తాము విడిపోయినది మొదలు నేటి వరకూ జరిగిన అన్ని విషయాలు వాళ్లిద్దరూ మాట్లాడుకోసాగారు. బాగా రాత్రి అయిన తరవాత రాజేశ్వరి యిల్లు చేరుకుంది.

ఆ రోజు మొదలు రాజేశ్వరి ప్రతి రోజూ అదే సమయానికి అచ్యుతం దగ్గరకు వెళ్ళి అతనిని కబుర్లలోకి దింపేది. రాత్రి 8 గంటవరకూ యిద్దరూ మాట్లాడుకుంటూ కూర్చునేవారు. యమునకు అచ్యుతం దగ్గరకు వెళ్ళడానికి అసలు అవకాశం చిక్కడం లేదు. తన అక్క తన చదువుకు యిలా ఎందుకు అడ్డుపడుతోందో యమునకు అర్థం కాలేదు. ఆమెకు బాగా ఆలోచించగా పాతవిషయాలు కొన్ని జ్ఞప్తికి వచ్చినై. ఆ రోజులలో తన అక్క, అచ్యుతం ఎంతో

స్నేహంగా వుండేవారు. ఆ స్నేహం వాళ్ళిద్దరూ పెళ్లి చేసుకుంటారనేవరకూ వెళ్లింది. తరవాత ఏం జరిగిందో యేమో యిద్దరూ ఆకస్మికంగా విడిపోయారు. అచ్యుతం మరొకామెను వివాహం చేసుకున్నాడు. అది మొదలు అక్కయ్య అతన్ని అసహ్యించుకొనేది. కాని యిప్పుడు యింత ఆప్యాయంతో అతనితో రాజేశ్వరి తిరిగి స్నేహం చెయ్యడంలో గల ఆంతర్యం ఎంత ఆలోచించినా యమునకు బోధ పడలేదు.... రాజేశ్వరి యమునను వెయ్యికళ్ళతో కనిపెడుతూ అచ్యుతం సమీపానికి వెళ్ళే అవకాశం ఆమెకు కలగకుండా చేస్తోంది.

రాజేశ్వరి ప్రవర్తన అచ్యుతానికి కూడా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించక పోలేదు. యీమె ఎందుకు తన దగ్గరకు 'నిత్యం వస్తోందా అని ఆలోచించాడు. అతని బుద్ధి మరోరకంగా పోయింది. తనమీద అనురాగం ఆమెకు తగ్గలేదు కనకనే ఆమె వస్తోందని అపోహ పడ్డాడు. అంతరాంతరాల్లో అణగివున్న పూర్వస్మృతులు ఆమెను చూసే కొద్దీ పైకి రాసాగినై. యింతటి అపురూప సుందరిని చేతులారా జారవిడుచుకున్నందుకు అతను యిప్పుడు పశ్చాత్తాప పడసాగాడు.

ఆ సాయంత్రం రాజేశ్వరితో అతను అన్నాడు-

'రాజేశ్వరీ!మనం యిద్దరం చేతులారా మన జీవితాలను నాశనం చేసుకున్నాం - తిరిగి ఆ ఆనందాన్ని అనుభవించే అవకాశం యిక మనకు లేదా?'

'పునర్జన్మ మీద ఆశపెట్టుకో!' అంది రాజేశ్వరి హేళనగా.

'యీ జన్మ మీద యిక ఆశవదులుకోవలసిందేనా?'

'దివ్యంగా!' అంది చిలిపిగా.

సహజమైన దారులు మూసుకుపోయినప్పుడు దొడ్డిదారులు వెతుక్కోవడం మానవ సహజం.' అన్నాడు అచ్యుతం ఆశగా ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

అతని అభిప్రాయాన్ని ఆమె గ్రహించింది. ఆమెకు చాలా కోపం వచ్చింది. కేవలం శారీరక వాంఛకంటే నీతి, స్నేహం మున్నగు విషయాలకు ప్రాముఖ్యాన్ని యివ్వాలి. అందుకే కదా తనపై అనురాగం కలిగిన చలాన్ని మోసగించింది. అచ్యుతం తన దుర్బుద్ధిని మరోసారి వ్యక్తం చేశాడు. తను యిప్పుడు కోపాన్ని అణచుకోకపోతే తన ప్రయత్నం విఫలమౌతుంది. నేర్పుగా యమునను యీ దుర్మార్గుడికి అందకుండా చెయ్యాలి.

'నీతి నియమాలను విడిచిపెట్టి అందరూ మోసగాళ్లు, వ్యభిచారులూ కావాలనా ఉద్దేశం!' అంది అతనికేసి తీక్షణంగా చూస్తూ.

'నీతి నియమాలనేవి ఎక్కడినుంచో ఆకాశంలోంచి ఊడి రాలేదు. వాటిని మనమే సృష్టించుకున్నాం. --- అవసరమైనప్పుడు వాటిని మనం స్వల్పంగా సవరించుకోవచ్చును.' అతని కళ్ళలో వాంఛ ద్యోతకమౌతోంది. అతను లోలోపల చాలా బాధపడుతున్నాడని ఆమె తెలుసుకుంది. అతనికి యీ శిక్ష చాలదు. తీరని కోరికలతో యింకా

కృశించి పోవాలి. ఆనందానికి, డబ్బుకు వుండే తేడా అప్పుడు తెలుస్తుంది.

'మనం పెట్టుకున్న నియమాలను మనమే తృణీకరించాలంటావ్?' అంది ప్రసంగాన్ని దీర్ఘంగా కొనసాగించే ధోరణిలో.

అచ్యుతం నిముష నిముషానికి తన లోని సహనాన్ని కోల్పోతున్నాడు. ఆమె రోజూ తన దగ్గరకు వచ్చి తనను కవ్వించి రెచ్చగొట్టి వెళ్లిపోతోంది. ఎంత ప్రయత్నించినా చేతికి చిక్కడం లేదు. మరో అస్త్రం ప్రయోగించి చూద్దామనుకున్నాడు.

'ఏవిచారం లేకుండా ఆనందంలో మునిగి తేలే ఆ రోజుల్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో రాజేశ్వరీ! నువ్వు నామీద వాలి, నా ముఖానికి ముఖాన్ని తాకిస్తూ నాతో రహస్యంగా చెప్పిన ఆనాటి మాటలను ఒకసారి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో. మన జీవితాంతం ఆ మధుర క్షణాలను మరిచి పోగలమంటావా రాజేశ్వరీ?'

ఆమె ముఖంలో అచ్యుతానికి ఏదో మార్పు కనిపించింది. నేర్పరి అయిన అచ్యుతం యీ సదవకాశాన్ని వదులుకోకూడ దనుకున్నాడు. లేచి ఆమె రెండు భుజాలమీద చేతులువేసి ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ 'యీ జీవితాంతం తపస్సు చేసినా పునర్జన్మలో యింతటి సౌందర్య రాశి దొరుకుతుందనే నమ్మకం నాకు లేదు.' అన్నాడు పరవశత్వంతో.

యింతకాలం ఆమె బుర్రలో దాగిన పూర్వస్మృతులు ఒక్కసారిగా పెల్లుబికినై. ఆమెలో మైకం కలిగించినై. ఆమెను తిరిగి నవయవ్వనంలో వున్న కన్యగా మార్చినై. తా నిప్పుడు ఒక గృహిణి అన్న విషయం ఆమె మరిచి పోయింది. అతని యినుప కౌగిలినుంచి తప్పించుకోవడానికి ఆమె ప్రయత్నించ లేదు. తన అచ్యుతం తిరిగి తనవాడయ్యాడు. యిద్దరూ బాహ్య ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయి ఏవో మాట్లాడుకుంటున్నారు...

తన అక్కను పరీక్షించాలనే తలంపుతో అక్కడకు రహస్యంగా వచ్చిన యమునకు యీ దృశ్యం కనిపించింది. ఆమెలో ఎన్నడూ లేని ఈర్ష్య ఒక్కసారి మెరుపులా మెరిసింది. యిందు కా తన అక్క తనను యిక్కడకు రానివ్వకుండా చేస్తున్నది! తన అక్కలా తనేం దుర్బుద్ధితో వెళ్ళడం లేదే!—యమున నిశ్శబ్దంగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళి పోయింది.

రాజేశ్వరి బాహ్య ప్రపంచంలోకి వచ్చేసరికి పరిస్థితి తారు మారయింది. తను రెండవసారి పతనమైనందుకు లోలోపల చింతించింది. తను చెడి పోయినా ఫరవాలేదు. యమున చెడి పోవడం మాత్రం తను భరించలేదు. తన ముద్దు చెల్లెలు తనలా కాకూడదు. ఆమె ఆనంద ప్రదమైన గౌరవ జీవితాన్ని సాగించ గలగాలి. అందుకు అవసరమైనంత త్యాగం తను చేస్తుంది. యీ ఆలోచన ఆమెకు సంతృప్తిని కలిగించింది. యమున కళ్ళారా యీ సంఘటన చూసిన విషయం - పాపం ఆమెకు తెలిస్తే కదా!

ప్రతిరోజూ రాజేశ్వరి అచ్యుతంతో ఆనందంగా కాలాన్ని గడుపుతోంది.

యమునను ఆ పరిసరాలకు రానివ్వడమే లేదు.

ఒకరోజు రాజేశ్వరి స్నేహితు రాలింటికి వెళ్లవలిసి వచ్చింది. యిద్దరూ చిన్నప్పటికి విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ వుండిపోయారు. సాయంత్రం వెళ్లిపోవడానికి లేచింది రాజేశ్వరి. కాని ఆస్నేహితురాలు ఆమెను వెళ్లనివ్వలేదు. చాలా కాలానికి కలుసుకున్నందువల్ల రాజేశ్వరికి కూడా తొందరగా ఆమెను విడిచి పెట్టటానికి మనస్కరించ లేదు. ఎలాగైతే నేం ఆమె యిల్లు చేరుకునేసరికి రాత్రి 8 గంటలయింది. వెళ్లేప్పుడు అచ్యుతంతో ఏమీ అనలేదు. పాపం! అతనుతనకోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటాడు. యిప్పుడైనా వెళ్లి చెప్పడం మంచిది.

ఆమె అచ్యుతం గది దగ్గరకు వెళ్లింది. ఆ గదిలో కనిపించిన దృశ్యానికి ఆమె నిలువునా కృంగి పోయింది. ఏ చెల్లెలు శ్రేయస్సు కోసం తను పతనమవడానికి కూడా సిద్ధమయిందో, ఆ ముద్దు చెల్లెలు —యమున—అచ్యుతం కౌగిలిలో చిక్కుకొని వుంది.

యుద్ధంలో పరాజయం పొంది సేనానిలా తల వంచుకొని ఆ ప్రదేశాన్ని విడిచి పెట్టింది రాజేశ్వరి.

ఆ రాత్రే తన వూరికి తిరిగి ప్రయాణం అయింది. ★

విడుదలైంది. త్వరపడి నేడే మీ కాపీలకు ఆర్డరివ్వండి.

సినీతార దుర్మరణం

(డిటెక్టివ్ నవల)

రచన: దాసు

వెల: 8 అణాలు మాత్రం.

సునంది గొప్ప పేరు ప్రఖ్యాతులు గల సినీమా నటి. ఆమె అందం హావ భావ విలాసాలూ, తెరమీదా, తెరవెనకా కూడా ప్రేక్షకుల్నీ ప్రియుల్నీ మత్తెక్కించి, మై మరపించినై.

ఒకనాడు, అది సుదినమో, దుర్దినమో చెప్పలేం; ఆవిడ డిటెక్టివ్ కిశోర్‌కు ఆపదలో వున్నట్టు ఫోన్ చేసింది. అంతే...ఆ తరవాత అంతా గందరగోళం, గజి బిజి.

కిశోర్ తీగ లాగాడు; డొంక కదిలింది. చోరులూ, హంతకులూ, దగాకోర్లూ...సినీమాలో లాగా ఫేడిన్—ఫేడౌట్!

జ్యోతి కార్యాలయం, మద్రాసు_17.